

Vi andre kendte jo svaret. Spørgsmålene blev stillet i et håb om, at finansministeren ville lukke lidt op for pengeposen, men det fik vi ikke så forfærdelig meget ud af.

Jeg vil derfor gerne i dag på Venstres vegne foreslå, at vi allerede nu begynder at overveje, hvordan vi kan lægge en slagplan for de kommende års investeringer inden for fængselsvæsenet. Jeg håber, ministeren vil forsyne udvalget med de planer, som jeg har hørt man har udarbejdet i Sverige for at forny fængselsvæsenets bygningsmasse. Det er helt utilstrækkeligt og uansvarligt, som de danske fængsler ser ud i dag. Vi ved godt, der er brug for store investeringer, og derfor må der lægges en plan på lang sigt. Det vil vi gerne være med til.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti ønsker vi en opstramning af de gældende regler på området, når vi taler om afsoning i vore fængsler og arresthuse. Som det fremgår af forslaget, er vi fra konservativ side enige i, at der i et moderne retssamfund bør være en række alternativer til frihedsstraf, men vi har et regelsæt, som trænger til et alvorligt eftersyn; om det så skal være eftersyn, serviceeftersyn eller hovedreparation, skal jeg lade være usagt.

Vi ønsker fra konservativ side, at domstolene fastsætter, at en afsoning skal finde sted snarest uden mulighed for en administrativ beslutning om udsættelse. I dag udhules sanktionerne. Vi har set, at vi kan stramme op på afsoningen på området for voldsdomme, så langt så godt, men det bør udvides til andre områder. I dag løslades alle varetægtsfængslede efter dom som hovedregel, hvis de er idømt under 10 måneders ubetinget fængsel, altså man løslader til senere afsoning. Det er uholdbart både for samfundet og for den dømte. Det er svært at gå ud i fremtiden med den vished, at man bliver indkaldt til senere afregning med systemet. Det er blot ét enkelt eksempel på, at det ikke fungerer optimalt.

Beslutningsforslaget peger på i alt 20 punkter, hvor reglerne bør strammes. Taletiden taget i betragtning kan jeg ikke nå at komme alle punkterne igennem.

Hvad angår udgangsreglerne, er vi nogle, som føler, at retsbevidstheden ikke har det for godt. Jeg tænker på, at Jørn Jønke Nielsen, der er idømt 16 års fængsel for overlagt drab, tager på foredragsturné og deltager i tv, selv om knap halvdelen af den idømte straf er udstået. Det

kunne man sætte en administrativ stopper for efter det gældende regelsæt, men det har man ikke ønsket.

Generelt bør udgangsreglerne skærpes ikke mindst for stofmisbrugere. Vi må desværre konstatere, at der bringes alt for meget stof ind i fængslerne. Det sker ved besøg, og det sker ved udgang. Udgang skal ikke stoppes, men der må være mulighed for længerevarende stop for sådanne goder, når der foregår misbrug. Tidligere blev internt anvendt et tillæg til straffen eksempelvis for besiddelse af narkotika; altså f.eks. isolation i strafcelle som sanktion for besiddelse af narko. Sådant er det heller ikke mere. Disciplinærsystemet er på mange områder i dag på det nærmeste sat ud af drift.

Som det også er fremgået, er der behov for bedre teknik til overvågning, og de afsatte midler i 1996 må være begyndelsen. I et retssamfund kan vi ikke acceptere det antal fangeflugter, som vi desværre har været vidner til igennem de seneste år.

Fra konservativ side ønsker vi også at udvide bestemmelsen i straffelovens § 83, så også tyveri og narkohandel straffes hårdere, når det er begået under afsoning.

Prøveløsladelse fra vore fængsler sker på det nærmeste automatisk i dag, når to tredjedele af straffen er udstået, og kriminalitet begået under afsoningen får ikke altid betydning. Det er uhørt, og kriminalitet og besiddelse af narkotika burde straks sætte en stopper for den i dag nærmest automatiske løsladelse.

Vi mener også, at det er tiden til at revurdere fordelingen af indsatte mellem lukkede og åbne fængsler. Stofmisbrugere og de, der ikke misbruger stoffer, skal ikke afsone sammen. Også i dag er hovedreglen den, at folk kommer i et åbent fængsel, når der er tale om en førstegangsovertrædelse og dommen er under 5 år. Det betyder altså, at dem, vi har talt om i dag, dødens købmænd, dømt efter den hårde § 191 i straffeloven, kan starte deres afsoningskarriere i åbne fængsler, hvorfra de så kan fortsætte deres kriminalitet. Det skal stoppes.

Stærke fanger er også et stort problem i vore fængsler, især rockere lever som overfanger, og historierne kender vi alle sammen. Jeg kan i den anledning henvise til bilag i rapporten om handlingsplanen mod den organiserede kriminalitet og rockerkriminaliteten. Justitsministeren har selv været inde på superfængsler til stærke fanger. Det er en tanke, som vi gerne vil støtte fra konservativ side, for vi mener, der er behov